

# ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

**Előfizetési árak:**  
 Melyben: Egész évre . 10 K Fél évre . . 5 „ Negyed évre 2-50 „  
 Vidékre: Egész évre . 12 K Fél évre . . 6 „ Negyed évre 3 „  
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.

Felolós szerkesztő:  
**Dr. HEBRONY JÓZSEF**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:  
 Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája  
 A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

## A feltámadás ünnepe.

Langyos, tavasz reggel. A csillogó napsugarakba belevész valami illatos pára. A tömjénillat. A pacsirta énekébe belevyul a harangok ünnepélyes, lassu kongása. A templomajtón kiárad az ének végső szava: Alleluja . . . Alleluja . . .

Ünnepnap van. Ma ünneplik szerte a világon a feltámadás ünnepe. Van-e ennél magaszosabb, dicsőbb ünnep? Az eszme feltámadt. Az eszme, verjék bár rabbillésekre, feszítsék keresztre, hurcolják bár végig a szenvedések Golgotáján és rejsék a sötét sirba . . . az eszme „kítör és eget kér.“

A hívők a test feltámadását ünneplik. Azok pedig, akik gondolkozni, akik elmélkedni szoktak, azok valami nagyobb, a lélekét, az igazságát. Nekünk, magyaroknak is volt valamikor egyszer, valamikor régen egy husvét napunk.

Amikor kikelt sirjából a megtöviskoszorozott, a mártírsirba hurcolt örök eszme: az igazság. Sokan szabadságnak is mondják. Mert ahol igazság van, ott van a szabadság is.

Fényes, nagy idők voltak ezek. De azóta megint megváltozott az idők folyása. Fel és lefordul a sors-kerék. A miénk régen alant a földön, régen a posványban jár.

Azt az eszmét, amelyet Jézus feltámadási ténye megszentelt, az igazság eszméjét bizony újra üldözik. Tenger sebből vérzik, vérző lábbal járja a kálváriát az eszme. Mi pedig elnyomott sóhajjal, könnyes szemekkel nézünk utána és várjuk, hogy mikor feszül meg végsőig a hur. Mikor telik meg a mérgepohár. Mikor feszítik meg az igazságot. Mert ha megfeszítik, akkor hamar föl is támad. Akkor tudjuk, hogy közel van a feltámadás.

De ki tudja, hogy megfeszítik-e? Ki tudja, hogy nemcsak a nehéz kálvária utat járják-e vele? Nem tudunk semmit.

Sötét, nagypénteki hangulat ül a magyar politikai élet világán. Haragos, borus felhők mindenfelé, amelyek csak könyezni tudnak, de villámokat szórni nem.

Magunk előtt látjuk a Golgota-utat. Talán még rá is megyünk vezetelni, ahe-

lyett, hogy szembe fordulnánk az üldöző, a gunyolódó zsoldosokkal.

. . . Járjuk a kálváriát . . . Nincs próféta, a ki biztatna, a ki lángot öntene a lelkünkbe. Nem bizakodó ének hangzik el ajkunkról, hanem lemondó, csüggeteg sóhaj . . .

Közel állunk a kereszthez. És nézzük, várjuk az eszme megfeszítését. Akkor talán a nagy fájdalom bátorságot, elszánt-ságot fog szülni. Akkor talán fölérezzük a szenvedéstől és feltámasztjuk az elföldelt eszmét. Akkor majd felvirrasztjuk azt a régi, azt a nagy husvét reggelt. Akkor talán piros arccal ünnepljük meg a feltámadás ünnepe. Az eszme, az igazság, a szabadság husvét napját . . .

Akkor majd egy ország szive dobban meg egyszerre a közös örömtől és fölharsogó hangon egy nemzet kiáltja majd:

Feltámadtunk . . . Alleluja!

De ugyan mikor virrad fel az a husvét napja?

## Álom.

Irta: Horkay Elemér.

— Az „Ellenzék“ eredeti tárcája. —

Közelmúltban gondolataink ezervirágos mezején haladva, észrevétlenül az álom országába tévedtünk be, hol valami láthatlan koboldok „Megállj!“-t parancsolva gondolatainknak, megmaradtunk ez ország határában s az álomot választottuk társalgásunk további témájául.

Kegyed — nagyságos asszonyom — a hölgyek sajátos, babonás voltával valami menekvő, védekező kézmozdulattal huzta összebb vállain hófehér csipkekendőjét s mintha most is még Morfeusz világának misztikus rémei üldöznék, halkán kezdett panaszkodni:

— Ah! Borzalmas álmom volt . . . S ezután egy hosszú, hosszú történet következett, tele lidércnyomások nehéz álmokképekkel, mely történetnek árnyszerű fantomjai nagyobb erővel hatnak az ember fizikumára, mint bármely más materiális lény s mely alakoknak

borzalma megmarad a beteges idegzetű hölgyeknél még az ébrenlétben is, mert hiszen Kegyeteknél nem is az álom borzalmas vagy kevésbé borzalmas volta a lényeges, hanem az a gondolat: vajjon mit jelent ez álom?

Mint alaposan reális ember, ki mit sem tart az álom misztikumának je enéseiről — önkéntelenül elmosolyodtam a Kegyed védekező rémületén . . .

E pillanatban az égbolton gomolygó felhők közül kibújt a sápadt holdvilág s amint halvány fényével beüzüstöött mindkettőnket. Kegyed — Nagyságos Asszonyom — véletlenül-e vagy tán szándékosan reám tekintett:

— Rosszul van? — kérdezte meglepetve

— oly furcsán, sápadtan néz ki. Beteg talán?

S valóban, Nagyságos Asszonyom, ha akkor őszinte akartam volna s tudtam volna lenni, azt kellett volna válaszolnom: „Bizony asszonyom! Rosszul, nyomorultul érzem magam, fejem szüntelenül valami tompa fájdalommal sajog, nem tudok tisztán gondolkozni s lelkemben is valami olyan sajátságos, ki-mondhatatlanul édesen kínzó bánat ütött tanyát,

melynek magam sem tudom tán magyarázatát adni.“

De nem mondtam ezeket, az Ég tudja miért — nem tudtam e pillanatban őszinte lenni; valami láthatatlan kéz szorosan fogva tartotta torkomat, úgy, hogy igaz hang e pillanatban nem hagyhatta volna tán el ajkamat s ezért gondtalannak, vidámnak akarván látszani, parázanul vettem oda:

— Semmi bajom! Mindössze egy álom emléke nehezedik lelkemre.

Kegyed elmosolyodott, hitetlenül, szinte gunyosan mért végig, mintha kételkednék szavaiban, melyekről magam is csak később tudtam meg, hogy mennyire valóak voltak.

Mit szólna hozzá Nagyságos Asszonyom, ha őszinte valomást téve, e pillanatban tényleg elfogulatlanul bevallanám Kegyednek (mit magam sem akartam elhinni), hogy a com halvány, beteges színét, lelkem gyötörő fájdalmát egy álom, pusztán egy árnyszerű ködfátyolképpel teti álom ökozte.

Nem hiszi? Nos elmondom kegyednek ez édesen gyötörő, csalóka álmokép történetét:

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer:

# Sirolin

tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál, valamint idült bronchitis, számarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik. — Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. — Kellően szaga és jó íze miatt: a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegonkiat 4.-kor-ért kapható. — Figyeljünk, hogy mindra üveg alantl ezéggel legyen ellátva:

F. HOFFMAN-LA ROCHE & Co. vegyészeti gyár BASEL (Svájcz).

Az „Ellenzék“ mai száma 10 oldalra terjed.

## A tavasz ünnepe.

Nemcsak az emberek ünneplik ma Jézus feltámadásának magasztos ünnepét, hanem a nagytermészet is. Nemcsak az emberek öltöttek e napon ünnepi ruhát, hanem a kert, rét, mező s az erdő is virágokkal díszített új ruhába öltözik. Nemcsak a kőtemplomokban dicsőíti Istent a hívők magasztos éneke, hanem a természet nagy templomában is megcsendül s belevegyül az illatos légbe a madarak édes dalja.

Feltámadott halottaiból az emberek Megváltója, feltámadt halottaiból a mindent újjáteremtő, az édes virággillatos tavasz, melynek lehelletétől újra éled fű, fa, virág, erdő, mező s rét egyaránt.

Vajjon pusztán véletlen-e, hogy a tavasz is akkor támadt fel halottaiból, amikor a keresztény világ húsvét ünnepét üli? Bizonyára nem. Isten kifürkészhetetlen akarata, hogy a természet is, mint egy viruló szép leányka, virágpompában üdvözölje a húsvétot, a tavasz ünnepét. Az ő akarata, hogy a halál után élet, a bubánat után öröm s megelégedés következék!

S minden bizonyára azért van így, hogy az emberek Jézust s a természet titkait csudálva, — tanuljanak tünni, szenvedni, nélkülözni s bajaikban is egy szebb, jobb s boldogabb jövőben hinni s bízni. Jézus példáján okulva, az ő életéből, tetteiből, szenvedéseiből merítsenek hitet s erőt az élet nagy küzdelmére! Ez a hit pedig csak magasztosabb, az erő még hatalmasabb lesz, ha a kőtemplomból a természet nagytemplomába megyünk ki. — Higgyétek el, hogy fajó, az önző világtól üldözött szívetekre a mező s rét virágai gyógyírt adnak ti nektek.

Jöjjetek hát e napon a keresztény világ tavaszi ünnepén a természet ölébe: a rétre, mezőre, erdőbe. Hagyjátok otthol a hitvány gögőt, a gyűlölködést; vessétek le magatokról mindazt, mi a rögöz, sárhoz köt; feledjétek el mindazt, ami fáj, ami bánt, ami keserű. A virágos rét, lombos erdő, a madarak csicsergő dala megvigasztalják csüggedő szíveteket, megnyugtadják kétségbeesett lelketeket, lecsillapítják háborgó kebleteket!

Ha az emberek töre szívetekig ér, menjétek ki a virágos rétre, panaszoljátok el a virágoknak szenvedéseiteket. Az ő keblökön elfér a ti fájdalmatok, ők nem gunyolnak, nem

nevetnek ki. S ha szívetek lázasan ver, miként a vészharang, ha ajkatokra egy árva-hang se jő, csupán csak a sóhajtás, ők ezt is megértik. Rideg, kihalt szív már az, melyet a virágok nem értenek meg!

Ha kedveseitek közül valamelyiket elvesztettétek, eredjétek ki a temetőbe, sirjátok bele fájdalmaitokat a kedveseitek sírhalmán nőtt virágok kelyheibe, ők megosztják veletek fájdalmaitokat, megértik bánataitokat, részvétellel lesznek irántatok, megvigasztalnak benneteket. Már pedig a részvét a legkipróbáltabb szer, a legjobb gyógyír a szív fájó, vérző sebére!

Ha valami magasztosat, nemeset, fenségest akartok tenni, eredjétek ki a zöld erdőbe. — Higgyétek el, az erdő csöndes magánya, a madarak bűbajos éneke megtanítanak, kioktatnak titeket, mit kell tennetek, hogy tervetek sikerüljön, hogy célt érjétek.

Feltámadt Jézus, feltámadt a természet, feltámadtok egykor ti is!

Üdvözöljétek hát hozsánnával e napot, legyen a hit a ti paizsotok! Tűrjétek megadással, mit reátok mért a vézret, lássátok, Jézus Isten fia volt, mégis mennyit szenvedett értetek!

Kérjétek Istent, küldje el hozzátok szent fiát, hogy szívetekbe erőt oltson s az élet nagy küzdelmében bátorítson!

Imádkozzatok hozzá, adjon gyógyírt a szenvedésben már-már csüggedő szívetekbe!

Higgyétek el, ő, ki agyatokba gondolatot, szívetekbe érzést adott, gondoskodott enyhítő szerről is!

Eredjétek hát ki a természet nagy templomába, ott van a gyógyír a réten, mezőn, a völgy ölében, a hegy tetején; ott van az a fűben, fában, virágban, madárdalban, levegőben, napugárban. Keressétek csak! Bizonyára fel is találjátok!

S ha feltaláltátok, szorítsátok fájó kebletekre, hogy feledtessék el veletek mindazt, ami fáj, ami bánt, ami keserű, hogy ne tudjatok gyászról, szenvedésről, küzdelemről, — csak hitről, boldogságról, megelégedésről! Így aztán a ti éltetek is újjászületett tavasz, igazi húsvét lesz!

Alleluja! Alleluja!

Erdőssy Vilmos.

## Az olvasóközönséghez.

— Felhívás előfizetésre. —

### Az Ellenzék

politikai és társadalmi hetilapra, amely Miskolc egyedüli függetlenségi párti lapja, 1904. év április 1-től új előfizetést nyitunk.

### Az Ellenzék

multja biztosíték a jövőre. Ed-digi pályafutása alatt teljesített sajtó-szolgálatával a t. olvasóközönség elismerését és bizalmát megnyerve, nyugodt, erős és biztos lépéssel halad előre.

### Az Ellenzék

politikai hitvallása a legtisztább és a legnemesebb függetlenség elveiben és eszméiben él.

### Az Ellenzék

nem a pártok, kasztok, klikkek lapja, hanem a *nagyközönség* s mint ilyen, mindig és mindenben a *közérdeket* szolgálja.

### Az Ellenzék

legfőbb törekvése, hogy a lap tartalmát *közérdekű*, mintdenki érdeklődését fölkelő és kielégítő közleményekkel gazdagítva, a sajtó *hasznos és nélkülözhetetlen* organumaként szolgáljon. — **Ugyancsak ezáltal tudatjuk előfizetőinkkel, hogy lapunk ezután állandóan 6-8 oldal terjedelemben fog megjelenni.**

### Az Ellenzék

előfizetési ára helyben egy egész évre 10 korona, vidéken 12 korona, félévre 5 illetve 6 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér, illetve 3 korona. Egyes szám ára 8 fillér.

### Az Ellenzék

Megköszönve olvasóközönségünknek a multban tapasztalt szíves pártfogását, folyton növekedő bizalmát és kitüntető elismerését; kérjük jóindulatú és hathatós támogatását továbbra is.

### Az Ellenzék

Egyidejűleg fölkerjük mindazokat, akik hátralékaiban vannak, sziveskedjenek hátralékaikat mihamarabb beküldeni, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Hazaftas tisztelettel:

az „Ellenzék“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Az ember fáradt lelkének beteges, energiatlan idegeinek néha nyugalomra van szüksége, oly mélységes, abszolút nyugalomra, melyet nem nyújthat az akármily kényelemmel berendezett otthon sem; melyet nem találhatni fel a nagy természet méhében pompázó legelhangyottabb virányon, mely nyugalomhoz fogható tán csak a holtak birodalmában van . . .

Las-u, fáradt lépésekkel vonszoltam magamat végig a poros utakon, a város nyugtalan zajja mind halkabb s zsongóbbá lett, míg végül valami csodás, sóhajtászerű neszzé apadva, teljesen elveszett mellőlem. A büszke göggel szinte a felhőket érő házak lépteim szaporodtával mind alacsonyabbakká, igénytelenebbekké váltak, míg végre nem láttam magam körül egyebet néhány zord kinézésű, vihártépett fánál s azt a rozsdamarta vaskaput, melyen a hitetlenségben is léleknyugtató „Feltámadunk“ fehér betűi fénylettek.

Néhány lépés még s meg volt a rég áhított, nesztelen csönd, az a feltétlen nyugalom, mely után lelkem már szinte sóvárogva vágyott s melyet csak a holtak iránti kegyelet jeleként a rideg sírhantokra ültetett kis virágok csodás susogása zavart meg.

Higgye meg, Nagyságos Asszonyom, megszünik ily fenséges pillanatban a Halál borzalmas voltának profán gondolata, szinte lehall lelkünk körül minden, mi anyag s tán — ha a Teremtés nagy művére akarnánk hivatkozni, — azzá leszünk e pillanatban, kik akkor voltunk, mikor az Ur külső porhüvelyünk nélkül, kizárólag a magáénak mondott, midőn még halhatatlan lélek voltunk az Ur lehelletében.

. . . Mintha valamely misztikus kéz lemosta volna mindazt a keserűséget, bánatot és

fájdalmat rólam, mely a hétköznapi életben kintott, kimondhatatlanul édes gyönyörűség, zavartalan nyugalom szállt meg s mint az áhítatra ragadt gyermek a templom oltáránál, térdre rogytam az egyik sírhalmomra, az alkotó Istenség végtelen nagysága előtt.

. . . Fölöttem az ég végtelen méhében, mint valamely ősi kolostor feketetaláros szerzetesei, lassu, méltóságteljes menetben vonultak végig a fekete felhők, valami tiszta, lágy fuvallmu szellő pedig aetherikus finomsággal zizegettette meg a sirokra ültetett kis virágok hervadó kelyheit.

Végigheveredve egy jeltelen siron, égnek szegzett tekintettel kísértem az égbolton tavonuló komor felhőket és áhítatos bálumattal gondoltam arra a csodás egyenlőségre, mely itt a holtak birodalmában honol. Elgondolkoztam mily más itt a világ, mint kint az egymásra agyarkodó, profán emberek között, hol a kicsiny a magasabb hátán kuszik fel arra a bizonyos hatalmi polcra s midőn fölér, lábbal tiporja azt is, ki létrája volt. Itt a sirok között nem létezik vagyon, hatalom, nincs irigykedő agyarkodás, jezsuita képmutatás, mert az a féreg, mely e pillanatban a gazdag, a hatalmas hulláján rágódik, néhány perc múlva, a sírban nyugvó, nyomorék koldus falában pihen meg . . .

Nem tudom meddig fűztem gondolataimat s kitudja, hová ragadt volna el fantáziám, midőn hirtelen egy fátyolborított nőalak állott előm.

S e pillanatban mély, siri sötétség vett körül, tagjaim elzibbadtak s mintha ólomsúlyal neheztedek volna a sírhant rideg rögére, beomlott testem alatt a halom s én lassan

bár, de feltartóztatlanul estem lefelé s a sír aláhulló göröngyei ráomolva — eltemettek. Borzalmas egy pillanat volt ez . . . Kiáltani akartam, de az a fátyolborított nőalak ott lent a sír mélyében is mellettem termelt s mig bársnyos puha kezeinek egyikével a zuhogó földtől bezuzott, véres homlokom törülte, a másik kezével magához ölelve szállt velem, szállt fel a magasba, fel a földre, a honnan alázuhantam s óvatosan, csendesesen, mind édesanya gyermekét, letett a buja fűvü pázsitra.

Szép volt a nőalak, bájos, mintha csak a tulvilág küldötte volna. Selymes fekete haja, mint valami gyászpalást omlott végig hófehér vállain, mély tűző, fekete szemei madonna szerű lágyssággal tekintett reám, mig vérpiros ajakán halavány mosoly játszadozott.

Végtelen vágy fogott el, hogy magamhoz öleljem ezt a fenséges, csodás jelenséget, de a lenge nőalak, tiltólag emelte felém kezét, majd lehajolt hozzám s leheletszerű csókot nyomott ajkamra.

S tudja, Nagyságos asszonyom, kire hasonlított ez az édes álomkép? Kegyedre, Nagyságos Asszonyom. Kegyedre, mi abban a pillanatban jutott eszembe, midőn a közelmúlt estén mindkettőnk beezüstözött halvány, méla fényével a holdvilág.

Nos és hogy befejezzem históriámat, elmondom, hogy midőn ezután a lehelletszerű csók után eltűnt a bűbajos jelenség, a temető kápolnájánakak estharangszavára felébredtem s önkéntelenül is két nehéz könyecsepp gördült végig arcomon.

Hogy miért hullottak könyeim? Magam sem tudom. Tán azért, hogy oly mély az úr: az álom és a valóság között.



üveget. A jogász ijedten fölgrík, leüti a cilindert a fogasról s ez a kiömlött kávéba esik. Az asszony meg akarja venni a gyereket, ez ordítva a jogászhoz menekül s a kabátjába temeti maszatos könyes arcát. A jogász menekülni akar, de a gyerek belekapaszkodik s csak az anyai szeretet hívó szava párosulva egy apai nyaklevessel képesek a kis piócát a kabátról lefejteni.)

A jogász: (Cilinderét törölve, kétségbeesetten.) Borzasztó ez az új rendszer, tartahatatlan!

Az államhiv: Nem tetszik magát jól érezni?

A jogász: Hallja, ne szemtelenkedjék, mert —

Az államhiv: No nézze meg az ember, mintha az én jegyem nem éppen olyan volna, mint az uré. Ugy tesz, mintha I. osztályban utaznék.

A jogász: Nem is vagyok szokva ilyen csöcseléssel utazni.

Az államhiv: Akkor maga is csöcsélék, mert maga is velünk utazik.

A jogász: (Fölgrík s pofon üti az államhivatalnokot, ez visszaakarja ütni, dula-kodnak, az asszony sikoltoz, a gyermekek ordítanak.)

A kalauz: (Belép s szétválasztja őket.) Mi az kérem, mi történt itt?

A jogász: Maga államvasuti ökörl! Nem tudja maga, kinek milyen kocsit dukál?

A kalauz: Bocsanat, nem tudtam, hogy —

Az államhiv: Kérem szépen, kalauz ur, ez az ur itt sértegetett és pofon ütött, pedig én —

A kalauz: Maga fogja be a száját, paraszt! A végállomáson fel fogom jelenteni. Tudja meg, hogy ez az ur a II. osztályban is I. osztályu pasasér.

Két állomással tovább:

A jogász: (Külön szakaszban.) Na, okosabbat is tehettek volna, mint az I. osztályt beszűntetni. Milyen paraszt népséggel kerülhet itt össze az ember.

Az államhivatalnok: (A régi szakaszban.) Kár volt az I. osztályt beszűntetni. A sok szemtelen uri lurkója majd mind itt komiszkodik és henegeg előttünk.

Albi.

Lapunk barátainak és olvasóinak boldog és megelégedett husvétünnepet kívánunk. — Lapunk legközelebbi száma a közbeeső ünnepek miatt 7-én, csütörtökön, nagyobb terjedelemben fog megjelenni.

**Husvét.** Ragyogó tavaszi sugárözönben virradt fel Husvét napja. A feltámadás ünnepe. Ünnepe a keresztyén vallásoságnak. Örök simboluma az eszme megújulásának. Ezenkívül pedig napja a husvétünnep és a piros tojások naiv szokásának. A husvétünnep alkalmából a különböző felekezetek templomaiban az istentiszteletet a következő lelkészek fogják végezni:

Az ev. reformátusoknál a husvétünnep alkalmából mind a három templomban tartanak isteni tiszteltet.

Az új templomban ünnep első napján d. e. Kun Bertalan püspök, d. u. és ünnep másodnapján pedig Lengyel József s. lelkész tartja a szentbeszédet.

Az a v a s i templomban mindkét nap Zarándy Bertalan s. lelkész végzi az istentiszteletet.

A d e s z k a templomban Nagy Ignác és Cseh Pál s. lelkész tartják az ünnepi egyházi beszédeket.

Az á g. e v. egyház templomában husvét mindkét napján Dubovai Béla lelkész fogja a templomi szent cselekvényeket oltárnál és a szószéken végezni. (Isteni tiszteltet kezdete d. e. fél 10, d. u. fél 3 órakor.)

Az a l s ó-miskolci r ó m. k a t h. plébániai templomban:

Nagyszombatban este 6 órakor feltámadás szertartás és körmenet, tartja Blazsejovszky Ferenc apátplébános segédlettel. Husvétvasárnapján reggel 7 órakor szentbeszéd és isteni tiszteltet, végzi Ficzek Dezső káplán; d. e. háromnegyed 10 órakor ünnepélyes apáti mise nagy segédlettel, ezt követőleg szentbeszéd, mondja az apátplébános. Délután 3 órakor vespere segédlettel. Husvéthétfőn reggel 7 órakor szentbeszéd és istentisztelet, tartja Krusniczky Kálmán káplán, délelőtt fél 10 órakor nagymise, végzi Ficzek Dezső káplán.

A m i n o r i t a r e n d i r ó m. k a t h. templomban mindkét ünnepnapon Dassievich Gyula rendtag, gimn. tanár fogja az egyházi szertartásokat végezni.

**Csillaghullás.** Nem valami tavaszi álomról, versciklus című, ábrándos bakfókának, sóhajtozó poétáknak való csillaghullásról van szó. Sokkal prózaibb, de sokkal nagyobb örömet hozó eseményről. Most adják katonáéknál a második, a káplári csillagot. Holnap az önkéntes ur, már mint „káplár“ feszít a korzón végig. A 65-ik gyalogezrednél a következő 15 örvetetőt léptették elő tizedessé: Domán Artur, dr. Egry Ferenc, Farkas László, Gescheit Ignác, Löcherer Andor, Mészák József, Miskolci Simon János, Szekulesz Ernő, Szüts Imre, Schwarz Izidor, Vajda Sándor, Vety Béla, Veress Gáspár, Zelenka Géza.

**Mozart-Requiem** Lapunk egyik megelőző számában már jeleztük, hogy a városi zeneiskola és a kórus Dalárda, e hó 17-én egy nagyszabású zenéi darabot Mozart-Requiemjét adja elő a színház helyiségében. Mint értesülünk a Mozart-Requiem előadási napja el lett halasztva, amennyiben az nem 17, hanem 24-én lesz megtartva.

**Megszűnt lap.** A dr. Serédi Jenő szerkesztésében megjelent „Borsod-Miskolci Hírlap“ c. hetilap a mai nappal megszűnt, miután Serédi dr. másirányú elfoglaltsága miatt a szerkesztéséről lemondott.

**Uthengerelés.** A budapest—kassa—zborói országhatárszéki állami közutnak a gömőri vasúttól a Sajó-hídig terjedő része gőzhengerrel fog hengereltetni. A gőzhenger f. évi április hó 18-án reggel megkezdte működését. Miután a gőzhenger által okozott lármától az ehhez nem szokott vonó állatok ijedezni szektak, mi bizonyos körülmények közt balesetnek lehet okozója, az államépítészeti hivatal ez uton is felhívja az utazó közönséget, hogy a hengerelés tartama alatt, mely megközelítőleg 14 napot vesz igénybe, lehetőleg nyugodt állatokkal közlekedjenek.

**A kalauz elégtétele.** L. kolozsvári máv. kalauz D. J. oláh pópa utazás közben e szavakkal sértette meg: „beszélj oláhu! mert tudnod kell“, majd pedig: „ez a kutya magyar nem akar oláhu beszélni.“ Az esetet az üzletvezetőség bejelentette a hatóságnak, ki a magyarfaló pópát 250 korona fő- és 58 korona mellékbüntetésre, esetleg 13 napi fogsággal büntette.

**Zenevizsga.** Jakobeyné Hertelendy Sarolta haladó tanítványai 1904. évi április hó 9-én a Horváth-szálló emeleti nagytermében tartandó jótékony célú zenevizsgát rendez. A zenevizsga műsora a következő: A hangszerek vitája. Zenekege. Irta Jakobeyné Hertelendy Sarolta. Előadja Fűrész Gizi. 1. C. M. v. Weber: Peter Scholl. Nyitány. Zongorán 4 kézzel előadják: Seipka Berta és tanárnője. 2. E. Bach. A tavasz ébredése. Románc. Zongorán 2 kézzel előadja Patzauer Irén, 3. a) J. L. Dussek: Rondó. Zongorán 2 kézzel előadja Márkus Margit; b) F. Schubert: Grand Sonata. I. rész. Zongorán 4 kézzel előadják Márkus Margit és tanárnője. 4. R. Wagner: Fonódal. „A bolygó hollandi“ operából. (facile) Zongorán 2 kézzel előadja Horváth Iona. 5. E. Pirani: Airs Bohemiens. 2 zongorán 4 kézzel előadják Pick Ernő és tanárnője. 6. Jaell: La danse des Fées. Rapsodie. Zongorán 2 kézzel előadja Gallovich Ida. 7. a) Wagner: Előjáték Lohengrin operához; b) Liszt: La regata veneziana notturmo. 2 zongorán előadja Fischer Elvira és tanárnője. 8. F. Mendelssohn: Rondó Capriccioso. Zongorán 2 kézzel előadja Alexy Olga. Szünet. Monolog. Előadja Halasi Sándor. 9. Székely Imre: Te vagy, te vagy, barna kis lány. Ábránd. Zongorán 2 kézzel előadja Gallovich Ida. 10. C. M. v. Weber: Nyitány a bűvös vadász operából. Két zongorán négy kézzel előadják Horváth Iona és tanárnője. 11. Liszt F.: II. Magyar Rhapsodia. (facile). Zongorán 2 kézzel előadja Fischer Elvira. 12. L. Milde: Dou. 2 zongorán 4 kézzel előadják Alexy Olga és tanárnője. Zárszó. Előadja Küröz Elza. A hangversenyt tánc követi. Helyárak: Ülőhely 2 korona. Állóhely 1 korona 20 fillér. Karzat 1 korona. Diák és növendék-jegy 60 fillér. Jegyeket előre lehet váltani Rábel Albert ur cukrászdájában és este a pénztárnál. Kezdeté este fél 7 órakor.

**Megüresedett állások a városnál.** A miskolc városánál részben elhalálozás, részben felmentés folytán megüresedett egy 2400 korona évi törzsfizetés és 600 korona lakbérrel javadalmazott tanácsnoki állás, továbbá egy ugyancsak 2400 korona évi törzsfizetés és 600 korona lakbérrel javadalmazott árvaszéki ülnöki állás, valamint egy 1400 kor. törzsfizetés és 300 kor. lakbérrel javadalmazott II-od osztályu pénztári tisztii állás. A pályázni öhajtok minősítésüket és eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket bezárólag folyó 1904. évi április hó 12-ig nyújtsák be dr. Szentpáli István polgármesterhez.

**Nóhai Tóth Pál** felsőbb leányneveldei igazgatónak emelkedő emlékműre eddig a következő adományok folytak be: Dabreceni ismeretlen, N. N., Somody Erzsike H. Bába, Szücs Annuska, Battha Kata Kupa, Fabó Lajosné Jászai-Kisér, Vadász Mór, Hutka József Bánóc, Ajtay Erzsébet Kassa, Ulreich Laura Göllnicbánya, Tóth Miklósné Jánthó Klara, Tóth Miklósné Apostol Jolán Hegyemeg, Kun Istvánné Kis Jolán Poroszló, Steller Etelka Szepesvár-alja, Dunky fényképész, Mészáros Irén Heő-Csaba, Geyer Erzsike Torna, Kiss Bálintné Gömörly Mária Selyeb, Brez Vilma Dobsina, Rázsó Erzsike Kis Új-Szállás, Lengyel Erzsike Gönc, Özv. Batter Mihályné Ujvidék, Igó Lajos Eger-Lövő, Péter Etelka, Knoblauch Otti, 2—2 korona. (Folyt. köv.)

**Kézrekerült sertéstolvajok.** Jó fogást csinált tegnapelőtt — mint dédesi levelezőnk írja — a tapolcsányi csendőrség. Két notárius tolvajt kerített ugyanis kézre, akik Dédes községben és környékén a sertésolvakat fosztogatták. Fűrész János szilvási csordás és Antal Szép Mihály juhász, a két sertéstolvaj, a kik legutóbb múlt hó 14-én Hovanetz József dédesi földbirtokostól 13 drb. sertést loptak, mintegy 1400 korona értékben.

**Értesítés.** Tisztelettel értesítem a n. érd. közönséget, hogy nyári táncanfolyomatom megnyitottam. Tandij az egész kitanítás idejére, a legújabb Boston-táncal együtt 6 korona, akik nálam tanultak, a Bostont legközelebbi idő alatt díjtalanul elsajátíthatják. Táncórák naponta délután 4—6 és este 7—10 óráig, valamint a háznál is. 20 évi működésemre hivat-

kozva, a n. érd. közönség bizalmát továbbra is kérve, vagyok tisztelettel **Török Ignác**, tánc-tanító, Debreczeni-utca 2.

**Haladunk a korrall.** Alig néhány éve, hogy megindult az egész országban a mozgalom, minden ház végeihez, elejéhez és középső részébe lugaszőlőket ültetni, már is oly óriási tért hódított magának ezen eszme, hogy nincs oly rész házában, hol tömegesen fel nem karolnák. Hát ez nem is csoda, mert nézzük meg például Ferbertemplom városát, ahol alig van ház, melyet óriási törzsű lugaszőlő ne ékesítene, mely bőven ellátja az egész családot az érés kezdetétől egész tél folyamán finom csemegezőlőkkel, mely minden évben terem a legcsekélyebb gondozás nélkül. Ezért igen melegen ajánljuk mai számunk hirdetései rovatóban ábrán is bemutatott „Szőlőlugast ültessünk” című hirdetésünket olvasóink becses figyelmébe. — Színes, fényoslatu árjegyzékek mindenkinek, ki címét tudatja, ingyen és bérmentve küldetnek.

**Egy fiatal, ügyes szolgalegény korestitik** április 15-ére fizetéssel, ellátás nélkül. **Dunky Fivérekhez**, Városháztér 20.

## DUNKY FIVÉREK

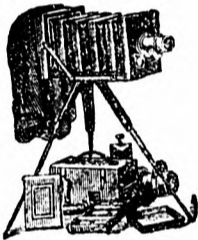
— cs. és kir. udvari fényképészek műterme —

**MISKOLC**  
Városháztér 20.

Országos hírű műtermeink  
vannak:

Kolozsvár, \* Miskolc,  
S.-A.-Ujhely és Deesen.

Műkedvelők részére friss vegyszerek és  
minden kellékek kaphatók.



**Paolo Mantegazza:**

### Egy csók egy definícióért.

(„Un bacio in cambio d'una definizione.”)

Olaszból fordította: Kiss Lajos.

— Kedves grófnő, én távozom.  
— De miért oly hirtelen?  
— Mert ma is úgy veszem észre, hogy untatom önt.

— De nem, kedves Alfonzó, ön nem untat engem; de be kell ismernie, hogy nem valami nagyon mulattathatnak engem az ön szakadatlan ismétlései. Ma már századikszor ismételt tulajdon azokat a dolgokat, amiket elmondott pár nappal azután, hogy megismertem s amelyeket már elismertél mi előttünk és mi utánunk is el fog ismételni ezer, meg százezer férfi egy nőnek.

— De hát bűnöm az nekem, hogy minden nap, minden órában ugyanazon vágy, ugyanazon égető szükségérzet kényszerít elmondanom önnek azt, amit érzek?

— Jól van jól! De legalább találhatna egy új formát... Ön művész, tehetséges és máris hírneves művész; bár még ifjú; az ön izzó agyában egész más dolgoknak kellene forogni... Nos, kedves Alfonzó, üljön le még egy küssé; beszéljünk a művészetről.

Alfonzó roppant roskedvűen és anélkül, hogy letenné kalapját, melyet pár perccel előbb, távozásban, föltett, erőltetett nyugalommal leült egy karosszék támlájára, olyan módon, mint aki inkább indulóban van, mintsem maradni akarna s aztán félig sóhajva, félig bosszusan fujva, mondá:

— Nos tehát, grófnő, beszéljünk a művészetről.

— Emlékszik-e Alfonzó, hogy én önnek egy ígéretet tettem, amelyet nem feledtem ám el és amelyre ma is örömmel gondolok vissza?

— Igen, a tengerész szokott így ígérni: a viharban fogadkozik és tüstént hosszú időre elfeledi azt a szép időben. Ma ön csak azért

emlékszik vissza erre, mert látja, hogy elmerülök a hullámokban...

— Én önnek ígértem... mondja csak, mit is ígértem önnek?... Ha ön nekem a művészet definícióját adja... Ön soha sem akarta nekem megmondani, vajon verista-e, vagy idealista? És én eléggé igyekeztem megnyerni az ön definícióját...

— Nos hát jól van, Claudia. — mondá Alfonzó, fölkelve, — elmegyek a tengerre, keresni, az ön definícióját.

— Alfonzó! keresse az eseményt.  
— Lehetetlen, soha sem fogom föllelni.  
— Miért? — kérde a grófnő, meglebentve legyezőjét.

— Mert messze távol van. Mert eszmény és az eszmény nem közelíthető meg, el nem érhető, nem bírható soha.

— Nem tesz semmit! Csak keresse azt mindig.

— De hol?  
— Itt, odakünn, mindenütt. És mikor azt fogja nekem mondani: elértem egy pillanatra, éreztem azt; akkor erőt is nyerezek, hogy kifejezzem azt művészi alkotásaiban s tehát akkor...

Tehát Alfonzó dühösen köszönve, szinte futva távozott.

Kiment a Livornó sétány mentén épült fő-urú villák egyikének kis szalonjából és izgatottan, dühösen lépkedve, a tengerpart felé indult.

Az a hirtelen harag, amely ifjú és művész lelkéből előtört, néhány perc múlva elapadt; valójában aznap, azon órában és azon ég alatt nem is tarthatott volna sokáig.

Október elején volt; de a lég meleg s egyszerű mind üde volt, csöndes és illatos még a tavasz távoli illatárjától. Szépsége hasonlatos volt egy harminc éves szép asszony teljes, érett vidám szépségéhez. Öt óra volt délután s a nap, mielőtt ereje hanyatlanék, párolgó lágyággal telt sugarait ferdén lövelte a pompás Livornó sétány délszaki fenyvei, leanderei és tamariszkjai közé. Alfonzó egyszerre csak a tengerpart legszélső pereméhez ért, oda, ahol a tenger örökös cirógatással csókolja az ő leányát.

Csak két elem egyesült a vidám szépség eme végtelen összhangjában: a felhőtlen ég és hullámatlan tenger. Eg és tenger, összeolvadva a szerelem csöndjében, szemlélték az ő örökös gyönyörűségeket, a napot, amely éppen elhagyni készült őket. A magasban halványan azur, mintha opál volna; lent ultramarin, csaknem sötét azur, melyek csöndesen verődtek vissza egymásra, kölcsönösen elmerülve változó imádatukban. A nagy, a büszke, az önző nap méltóztatott felelni erre a kettős imádatra egy csaknem cirógató mosolylyal, aranyosra festve a parányi hullámot, melyet egy csónakázó evezője vagy egy sirály szárnya borzolt föl a tenger kristály-tükrén.

Alfonzó hosszasan, elragadtatva szemlélte e jelenetet, mintegy átalakulva a csodálatnak egy percében s képtelen lévén megzavarni azt a csöndet, azt a végtelen békét, amely talán elváltoznék egy felkiáltástól. Nézte, figyelt, szemlélte, beszivta lassacskán, mélységesen mindama titkos szépségeket, amelyek tudtán kívül kezdetek benne átalakulni nagy és rejtett esztétikai erélylyé. A természet egy nagy művész prizmáján átsűrődve, megtermékenyítő szellemét és megeremté a művészetet.

Alfonzó olyan sokáig maradt azon a helyen, hogy ott érte őt a beálló éjszaka. A nap már jóval előbb leszállott és utána eltűntek a rózsás fények is, amelyek egy utolsó cirógatással körülbolyonták a távoli Gorgonát. Minden elsötétült, az ég, a tenger; homályba borult a föld is, mely fölgyújtá az ő halvány lángocskáit a város lámpáiban.

Művésznök megrázkódott, egy hosszú sóhajjal leszerelte a hosszas, feszült szemlélődés által megfeszített idegeit s aztán izgatott léptekkel sietett tovább, elvegyülni a város lármás tölgyesében. Hintók, kocsik, emberek, kutyák, járkáló árusok és álló italmérők, a műhelyből hazatérő munkások és a hajóra meglévő matrózok, fáradt halászok és unatkozó gazdagok, mind-mind hallatták hangjukat, lármás jelleget kölcsönözvén ezáltal egy végződő

nap fáradt, zavaros hangversenyének. Alfonzó igazi művész volt és szerette az erős ellen-  
tétet; szerette az árny és fény; a kicsiny és a nagy, a csönd és a lármá termékeny küzdelmeit.

Fölkereste a lakottabb utcákat, szórakozottan beleütközött számtalan emberbe, számtalanszor meglökték őt is. Aztán ebből a lármából is kifáradva, betért a Keresztutca; a városi organizmus nagy ütőereiből átment az erekbe, erecskébe, a legkisebb hajszálerekbe, oda ahol a társadalom legalsó rétegének rejtelmes salakjai nyüzsgönek a szennyes mélységben.

A ghettóba került. Botorkált piszkosok között, szurkos gyermekek közt, akik még ezeken az utcákon is játszadoztak, vagy összeszedték a rothadt halakat és az eldobott káposzta torzsákat. Orrát csavarta az erős hagymaszag, valamint a hal és hus szaga, amelyek süttek fűttek a konyhákon. Érezte az emberi kibővülés posvány-bűzét, amely a szegény nép vackából tödült ki fojtóan és türelmetlenül a nyílt utcára. Aztán eljutott egy utcába, ahol minden csöndes volt, ahol kutya sem vakantott, gyermek sem sirt, egy száj sem kibált; ahol nem hallatszott sem egy reszelő-csikorgás, sem egy kalapács-koppanás.

Belekerült egy sötét, nedves, piszkos csatornába. Többször elébe tűnt egy nyilas, amely mintha egy köfalat választott volna el két különálló részre. Házak voltak udvar nélkül s nem nagyobb kapuk egy ablaknál és egyetlen petróleumlámpa, amely vörös fényt vetett az omladozó, szennyes, mondhatni festőileg pompás falakra.

Ezek a házak — úgy kellett lenni — elhagyottak; vagy hogy az emberek és állatok, amelyek lakták, még mind kint voltak, hiába keresgélvén a vacsorára való kenyeret. Azonban ez utcácska feletáján talált Alfonzó egy kis nyitott kaput, amelyből élénk, vöröses, füsttel vegyes világosság áradt ki.

Nem tudott ellentálni kíváncsiságának s belépett egy udvarkába, ahol egy fogatlan banya állott, gyér, fehér hajjal, amely kitundja, hány éve nem látott fésűt, halat sütvén az ég enyhéjén, egy kátrányos forgács-csal fűtött tüzhelyen. Az a tűz több füstöt ontott, mint melegeget, több bűzt, mint viiágosságot, de olykor olykor hatalmasan fellángolt, erős okker és rőzvörös színekkel világítva meg a banya mély arcmedvét.

Az udvaron a banyán kívül nem volt más élőlény, mint egy fekete macska, amely hátsó lábain ülve, csöndes dorombolással nyalogatta a száját és csóválta a farkát azon biztos hit-  
tel, hogy a vacsorát megosztja urnőjével.

Egy, az udvarra nyíló sötét kamarácskában azonban valami másféle élőlények is voltak s Alfonzó meglátott és megfigyelt egy más jelenetet is, a mely nagyon különbözött attól, melyet kevéssel előbb megcsodált a tengerparton; de amely ugyanolyan csöndes és nagyszerű volt.

Azon a kamarán volt egy ajtó nélküli bejárás és egy ablaknyílás vasrostélylyal, de ablakok nélkül. Három butor darab volt benne, egy ágy, vagy jobban mondva egy a földre vetett szalmazsák, egy szalmazsák és egy nyitott kis koporsó.

A koporsó előtt egy ember. Ember — mondom — mert az anatómiai formái erre mutatottak, de biztosan nem mertem volna ember-társamnak mondani Kancsal, rongyos, szurtos, több ránc volt az arcán, mint hajszál a fején, kékes barna, hosszú orra tele forradással és bibircsókával. Az ágyon egy öt év körüli gyermek feküdt halva s az ágy felett térdelt egy szegény nő — maga az élő szegénység — de ifjú és nagyon szép volt. A koporsós ember kezében egy kalapács volt, meg szegrek, amelyeket élénk türelmetlenséggel csörgetett.

Az előtt a koporsó előtt és az előtt a térdre borult nő előtt és ennek az embernek is pipa volt a szájában és pöfékelt. Ez a füst kevésbé volt sötét, mint a kamara levegője, amelyet egy fekete palack szájába illesztett szentelt viaszgyertya világított meg. Ez a fehér lángocská valamivel világosabb volt, mint az a halványsárga szín, amely előntötte és

megvilágította a kis halott tiszta viaszszárga arcát.

Csönd volt itt is, mint a tengerparton. Itt is a fény két legnagyobb ellentéte; mert a kis udvar banyája olykor-olykor megpiszkálta forgácsait és az élénk, vörös lángok fölesaptak rézvörös és violás színt vetve a halott arcára és az anya arcéjére.

Alfonzó itt is megbüvöltén állott; jóllehet nagymérvű kegyesség lakozott benne, de nem nagyobb, mint a művészet iránt való szeretete.

Az ifju anya úgy tűnt fel előtte, mint a kelet egy királynője, a ki a nyomorúság posványában és a fájdalom kétségbeesésben evickél. Alig takarta itt ott egy kevés ruha. Inge szétfeszülő rendetlenségben, csupán közepén fűdte be mellének csodás szépségét, egészen födtenül hagyva vállainak isteni kerekdedségét. Lejebb egy szintelen szoknya, amely a földdel és az alig megvilágított szalmazsák árnyékával olvadt össze. Karjait fölemelte és szorosán összekulcsolt kezeit keblére szorította. Fejét hátrahajtá, fénylő, fekete haja dusan omlott el vállain. Arcán rémület; nagy fekete szemei a halottra irányozták; szempillái oly hosszúk, hogy arcára is árnyékot vetnek. Pompás királyi csókra termett szája megmerevült, egy fohászt mormolva, mely sohasem jön ki a torkán. És ezen az isteni arcon a szél szélsője szerint játszadoztak a szentelt viaszgyertya halvány fénye és a vén boszorkány előtt lobogó pajzán, tétova láng.

Ezt a végtelen csendet megtörte a szekrény előtt áló férfi durva hangja:

— Tovább már egyszer azzal a lánggal!

Alfonzó megrettenve futott el. Megtette újból azt a hosszú utat és visszatért a grófnőhöz.

Megtalálta a művészet definícióját. Miután barátjának elbeszélte azon este szerzett benyomásait, bizonyos mély meghatottsággal vegegyes büszkeséggel adta elő definícióját.

Clandia fölkel, Alfonzóhoz közeledett és egyszerre mind a két kezét felém nyújtva, szólt:

— Tehát megtalálta azt? és hol? hogyan? mikor?

— Nem tudom, de ha valóban úgy van, amint ön mondta pár órával ezelőtt, tehát itt vagyok, föltaláltam azt mindenütt: a város mély homályában épügy, mint a tenger partján; egy fájdalommal jelenet előtt épügy, mint az ég és tenger végtelenségében.

És a művészet definíciója ott lebegett a grófnő rózsás ajkain.

### A gitár.

Arthur vicomte egy nyári naplementén Nőül kérte Elzát, a marsall leányát, Öné lesznek — szólt a leány — hős leventém Mert bár kopasz, ösmérem lelki báját. De mielőtt örökös frigyre lépek, Ha szeret, teljesítse kívánságom . . . Nem szeszély, tréfa, amit kérek, Játszék egy dalt gitáron.

Hirét hallotta Arthur a gitárnak, Am nem pengette ujjá azt soha. Mindegy! a szőszke marsall lánynak, Majd megmutatja, hogy ő nem ostoba. Haza rohan és egy szép dalt tanul, Bár a hangszer kezének terhes járom És otthon ül a kopasz trobadour, Egy dalt tanulva gitáron.

Esztendő multán oldalán gitárral A marsalléknál Arthur megjelen, Egy dalt penget sovány, aszott ujjával S hiszi hogy a leány övé leszén. Kedves dal ez — szólt Elza — de elkészt Egy ifju már a párom. S Arthur vicomte bus szemmel végig nézett A megviselt, kopott gitáron.

Putnoki Béla.

## Az én kicsi lányom.

Irtta: O. T. P.

I.

Mintha most is előttem állana, úgy emlékezem az én kicsi lányomra. Hogy ki volt az? Kis szőke angyal, rövid ruhás iskolás lányka, merész nézése macskaszemekkel, huncut, pajkos szemekkel. Sötétkék kabátot hordott, fehér díszítésű s fekete kalapkája mellett piros szárny volt, piros, mint arccskája.

Ha találkoztam vele az utcán, rám nézett s míg el nem haladt mellettem, folyton szemével kísért, hanem azért vissza nem fordult volna a világra sem. Mikor iskolába ment, mindig ott csatangoltam az utcán, ő rám nézett, én meg ő rá — ennyiből állott az ismeretűgünk.

Azután jöttek évek, küzdelemteljes évek, melyek olyan hamar megöregítenek, melyek letörlik az ifjuság himporát s odavésik az ember homlokára a ráncokat, melyek annyi but, bánatot, szenvedést tudnának elbeszélni, ha megszólalhatnának.

De az évek letörlik az emlékezés táblájáról a benyomásokat, képeket s a régi kedves alakok ismeretlenekké, a régi kedves emlékek elfeledetteké válnak. Én is egészen megfeledkeztem az én kicsi lányomról.

II.

Beteg voltam s hiába kutattak emlékeztük tárházában az orvosok, nem találtak nevet bajomhoz, pedig könnyen kitalálható neve volt annak: világ gyűlölet. Utáltam az emberket és legjobban ezt a rongy életet, mely csak csalódást, bánatot hoz. Orvosom fürdőt ajánlott. De hát hova menjek, ilyenkor nyáron minden fürdő tömve van. Nyugalom kellene nekem, nem társaság.

Emlékembe visszaidéztem egy régi elfeledett kedves hely képét, összefutó két völgy torkolatában egy kis falut. Egyik völgyben zöld erdő koszoruzta hegyek között van egy tó, vize tiszta, mint a kristály, a feléje boruló ágakat visszatükröztető, hűs mélyben csikos pisztrángokat rejtő. Beléje egyik végén kis hűsítő vizű patak csergedezik s a másik végén az erős sziklagát kis nyílásán keresztülfolyva folytatja útját az egyesült völgyön. A másik völgy hosszában szintén patak folyik s midőn szemünk elé kerül, lezuhan egyik szikláról a másikra s összezuódott csillogó fehér atomjainak egy része felszáll a kék égbe, a többi pedig az előbb említett patakkal egyesülve, de nevé megtartva halad tovább. S a völgyek fölött léleknyugtató néma csend honol. Ide megyek, gondolám s megtettem.

III.

Különös, az ismeretes vidék látása elűzte lelkemről a borut, vidám lettem ismét, bohókás; naphosszat elsétáltam az erdőben egyik vagy másik ismerős családdal s egészen fel-frissítének e séták. Egyszer magam bolyongtam az árnyas hegyi uton, melyet ezuttal heves déli szél söpört végig. S ime, a zizegő avar között egy női kalapot sodort felém. — Lehajoltam s fölvettem: széles karimájú, kék buzavirágokkal díszített kalap volt. Bárki legyen, gondolám, mivel fent őt jött, tulajdonosnője csak fent lehet, találkoznom kell vele, hát magammal viszem. Fent egy társaságot találtam festői csoportozatban ülve a zöld gyepen s társalognva — köztük pár ismerőst.

Amint közelükbe értem, csengő, vidám női hang üt meg fülemet: Nini, az én kalapom. Odaléptem hozzájuk s a hang kis urnőjéhez fordulva szóltam:

Nem tudom, a Nagysádé e, bizonyosan a szél sodorta el s dobta lábaim elé — örülök, hogy szolgálatára lehettem, — máskülönbben Telkes Péter bankhivatalnok vagyok. A kalap tulajdonosnője P. Ilonka volt. Csakhamar megismerkedtem az egész társasággal, P-ék is nagyon szívesen fogadtak s azontul állandó kísérőjük lettem.

A kinek családja van s ismeri annak a zaklatott lelkére gyakorolt bűvös hatását, fog-

hatja fel, mily kellemesen éreztem magam e csendes nyaraló telepen, mely egy családnak látszott lenni. Eljárógattam P-ékhez s csakhamar barátja lettem a családnak.

Egyszer társas kirándulást tettünk az Örvénykőre, eme szikla-kolosszusra, mely néhány száz méterre kiemelkedve felséges látványt nyújt. S tetejéről látni engedi a legbájjóbb kilátást hegyek és völgyek kedves öszszeségére. A látvány — szép nyári nap volt — fenséges s valami rajongó érzés forralta vérünket, ült szemünkbe. A nők kipirult arcáról áhítat sugárzott, olyanok voltak, mint az angyalok, kik kibontani igyekeznek elrejtett szárnyaikat, hogy repüljenek fel, fel az egek Urához, hogy hozsánnat zengjenek neki: áldott vagy, hatalmas, erős vagy te, mi Istenünk, ki mindezt formáltad. A férfiak erőseknek, bátraknak, hősöknek érezték magukat itt az Ur közelében a természet szent öln.

A nap leáldozóban volt már, midőn a hazatérésre gondoltunk, ideje is volt, mert a hegy lábánál hagyott kocsikig gyalog kellett az utat megtennünk. Hogy gyorsabban haladhassunk, karunkat nyújtottuk a hölgyeknek.

Én P. Ilonka kísérője lettem. Darabig szóltanul haladtunk, én társnőmet szemlélttem, kipirult arcát, szabályos vonásait ő meg az elmaradozó faóriásokat, felreppenő kis madarakat. Végre megszólaltam:

Nem tudom miért, de úgy érzem, mi nagyon régi ismerősök vagyunk. Talán azért, mert kitörülhetetlenül szívembe véstem képét, mert szeretem, mert nem élhetek maga nélkül. Keze remegett karomon, szemét zavartan szegze a földre — én folytattam:

Látnom kellett már valaha s hiába gondolkodom, nem hat világitó sugár a sötétségbe, mely emlékeimet körül fogja. Nem tudhatom, hol, mikor láttam, segítsen visszaemlékezniem, mondja, kicsoda maga?

Mosolyogva nézett rám s halkán rebegett: Hát a maga kicsi lánya! Emlékszem rá, tudom, hogy úgy hitt.

Ah, igen, az én szőke, pajkos szemű kicsi lányom, most már emlékszem. S hévvel folytattam: Igen, az én kicsi lányom eddig s ezután ha maga is úgy akarja, az én kicsi feleségem, életem, mindenem. Akarja?!

— És akarta!

### A hiéna ember.

Bihary Ferenc tanár minap irt cikkével egy pillanatra megint ráfordította a figyelmünket a homo sapiens egy erkölcsileg teljesen elzüllött fajára, a — mondjuk — hiéna emberekre.

A bölcs ember, akit az Isten saját képére teremtett, a világ hatalmas ura, ime sirt fosztogat, virágot lop embertársainak sírjáról. Nem új dolog ez egy cseppet sem, olyan volt ennek a világnak a rendje, hogy mindig voltak, vannak és lesznek gonosz emberek a földön. Az első gyilkos Kain utódjai nagyon elszaporodtak már ezen a planétán, bizonyos dolog, hogy minden Ábelnek van egy Kainja s ennek miatta nem vagy nyugodt, sem ébren, sem álmokban.

Miért van ez így? Miért van az, hogy im már husz évszázad multán sem olyan erős az emberi hatalom, hogy a Jézus tanította életet megvalósítsa? Miért hagyja a társadalom, hogy testében ilyen pusztító betegség lappangjon? Ki felel meg erre?

Az ember, ha olyan környezetben nevelkedik, ahol a műveltségnek semmi nyoma, ahol minden a szesz, az önzés, a testi élvezet és egyéb semmi, — ugyan lehet-e más, mint gonosz és elvetemült. Itt már az átöröklés tana beszél és csatlhatatlanságával fényesen beigazol mindent. A gyermek, ha mindig rosszat lát, nem is tudja, mi a jó, ha az apja lopni és rabolni tanítja, ha pálinkával butítja, ugyan lehet-e jó.

Igy áll elő a hiéna emberek faja is. Valószínűleg sincsen, a hazával nem gondol, egy istene van: a szesz, egy hazája: a lebuji korcsma. Látod az alakját, az embert, a legelső fokot, állat már, mert külsőleg is, belsőleg is az. Lá-

... rongyruhákban, mert a pénz, a lopott pénz szeszre kell; eltorzult arccal, napvilághoz nem szokott szemmel, megundorodol tőle, mint Ádam az eszkimótól.

Nemcsak Gorkij mutogat nekünk ilyet, mutogat maga az élet is bőségesen.

Olykor nem ilyen remes alakban jelentkezik a hiéna ember, mondjuk finomabb, műveltebb, még nem olyan zülött, hogy a szép virág ne tetszene neki, még talán van benne egy csepp érzés, ha más nem, a szép iránti érzés, de hiéna, állat, mert a kegyelet nem szentség előtte. Mikor karmával a sír felé hajol, hogy a virágot letépje, mikor az ember-társainak egyik legszentebb érzelmét, a kegyeletet sérti meg, hogy egyéni vágyait kielégítse, már hiéna. És minél műveltebb teszi, annál nagyobb hiéna.

A mostani eset sok mindent tanít minket. Az első az, hogy megint kezdünk gondolkodni ennek az aldatlan állapotnak a megszüntetésén; második az, hogy temető és mulatóhely egy föld területen nem lehet. A részeg ember állat, az állat pedig nem bír kegyeletes érzésekkel s olykor tudtán kívül is lehet az

**Nyilt-tér.**

*Sarg-féle szilárd és folyékony Szappan*  
*Glycerin*  
 a bőrt fehérré és gyöngéddé teszi.  
 Mindenütt kapható.  
**Sarg-féle Glycerin-szappan**

... úgy felnőttknél, mint gyermekeknél a leggyöngébb korban a legkitűnőbb tisztítószernek bizonyult. Ismert tekintélyek, mint dr. Hebra tanár, Schauta, Frühwald, Breus, Károly és Gusztáv, Schaudlbauer stb. által a legjobb eredménnyel használtak.

ember hiéna. Bizonyos dolog tehát, hogy a hiéna ember és részeg ember eken örízni is kell a temetőket, mert úgy látszik, az ember kegyeleti érzésében bizni nem lehet. A koszorú nekik értéktárgy, ellopní és elrabolni való objektum, s hogy a koporsóról le nem tepik, az csak azért van, mert ott örízik.

Hol vagy Jézus? Hol van a te tanítád, vagy a pusztába hangzott ei, vagy süket fülekre talált? Nem ez az emb red, Jézus. Erős reménységgel várjuk a földhamadást.

Leszih Andor.

**VIGYÁZZ!**  
**a tyukszememre ne hágj!**  
**Hová oly sietve pajtás!**

Megyek a Vincez cipészhez, mert a cipőm kiropodt.  
 Ó azt úgy beforrassa, hogy nem látható, mert beheged.  
 Nem mint a többi cipész össze-vissza varrogatja.  
 Azt a Vincez egyesén és esinosan beforrasztja.  
 Én rendszeren gummitalpu és sarku cipőket viselek.  
 De azt kizárólag csak Vincezénél rendeltem meg.  
 Mert ez is mások által teljesen utánozhatatlan.  
 Mert ez is nem varrva, hanem orrasítva van.  
 Ha lábamon van, ebben a cipőben mint a nád-szal úgy megyek.  
 Nem mint a kemény börtalpu cipőben jobbra-balra tenforgok.  
 Ha tyukszemem van tőle tyukszemirtót is veszek.  
 Mert ennek használata után feltétlenül tizenegy nap lepereg.  
 Ha esős idő van és sárcipőm kiszakadt, Hozzá viszem, beforrasztja s megtalpalja, érti azt.  
 Egyes cipész, minék mondjam, tudják azt, Vincez Lajos Miskolcz, Deák utca 16.

**SHIVES TUDOMÁSULI**

Hogy a husvetei ünnepeket megtölteni kellemesebbé tegyem m. t. vendégeimnek, RADICS BELÁTI, az ország legjobb népművelő társulatával április 4. és 5-ére lehozatom a fővárosból. Apak és mamak nagyon jól emlékezhetnek a classicus magyar népi legmúltóbb kultiválójára, az öreg Radics Vilmosra, mert mikor ő a babfűjös nyírettyűtjét végighuzta briliáns hegédűjén itt Miskolcz városában — lányok és szörelmes ifjak voltak. Ennek az örök emléke legjobb magyar cigányának méltó utódja RADICS BELÁTI. Ő a legelőkelőbb balok cigányprímása, ki nemcsak nyonyorú játékaival, hanem kedves és behízelgő modrával anynyira megszerettette magát, hogy uri társaság csak Radics Bélával mulat, előkelő jour csak Bélával képzeltető.

Hallgassak meg tehát Bélát! mert ő az utolsó magyar cigány, akinek hallatára nem törődünk vele, akár van ex-lex, akár nincs.

Igen kérem m. t. vendégeimet, hogy kellő számu helyről szólózkodhassam, méltóztassék szállodal irodámban helyekre előjegyztetni. Belépő díj nincs. Tisztelettel

BOKROS,  
 „Korona” bérlője.

**Nagymosás!**

LESSIVE

Tisztelt háziasszony!

Kérem kísértse meg a mosást „LESSIVE PHÉNIX” mosóporral, melyhez nem szükségeltetik sem szappan, sem szóda vagy maró anyagok, mint lúgkő stb. Megtakarít pénzt, munkaerőt, időt és mellékkiadásokat. A „LESSIVE PHÉNIX” mosópor nemcsak hogy határozottan chlormentes és ártalmatlan, hanem a fehérműt még tartósabbá teszi, a fonást erősíti és a szálakat puhítja, úgy, hogy az sokkal tovább tart, mintha más eljárással tisztítja. — A „LESSIVE PHÉNIX” a fővárosi, valamint a vidéki kórházakban, fürdőkben, nevelő- és egyéb intézetekben, ugyszintén háztartásokban legjobb eredménnyel használtatik. — Az erre vonatkozó elismerések bármikor rendelkezésére boesáttatnak. — Kapható minden fűszerüzletben és drogueriában, valamint minden gyertya és festékkereskedésben. Kérem a vásárlásnál mosóporomnak teljes nevét használni és

**LESSIVE PHÉNIX-t kérni,**

mert árúim nagy kelendőségéből kifolyólag a konkurrencia egy hasonló nevű cikket hozott forgalomba, amely gyártmányommal illetve annak jó minőségével nem azonos.

**Nagymosás!**

PHÉNIX

**A m. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége**

BUDAPEST, V. KERÜLET, VÁCZI-KÖRUT 32. SZÁM

== ajánlja a magyar királyi államvasutak gépgyárában készült új szerkezetű ==

— gőzcseplőkészleteket, ipari czélokra alkalmas Compound lokomobilokat. —

**MILLENTIUM** fűkaszáló, marokrakó és kévekötő aratógépeket, valamint egyéb mezőgazdasági eszközöket.

# L I P I K

SZLAVONIÁBAN  
elsőrendű fürdőhely

Egyetlen jód tartalmu alkalikus hőforrás  
(64° C.) a kontinensen.

A lonjavölgyi vasut állomása (Dugosellon át). Azonkívül Pakrac-Lipik déli vasut állomása. **Kitüntetve:** Budapest, Bécs, London, Róma, Brüssel

Elsőrangú hévízes fürdők, vizgyógyintézet, Bulling-féle inhalatorium, diabetikus konyha; gyermekszanatorium, katonatiszti gyógyház. Fényesen berendezett gyógyterem, kávéház és étterem, nagyszabásu park, fedett sétány, térizene, kintülő gyógyszállodák, villamos világítás.

Felülmulhatlan hatásu gyomor-, bél-, gége- és egyéb hurutoknál, köszvénynek és csúszos bajoknál, ischiasnál, csontbajoknál, hasürbéli izzadományoknál, valamint minden migrig és vérbetegségeknek. A fürdőidény alatt tíz kiváló orvos rendel. — Lipiki hé viz széküldése közvetlenül a forrástól, továbbá Édeskúty L. cégtől Budapesten. Lipiki forrassó közvetlen a fürdőigazgatóságnál rendelhető. Bővebb felvilágosítással szolgál a fürdőigazgatóság.

Tetemvár-utca 12-ik számu

ujjonnan átalakított házban

több kisebb-nagyobb

— lakás, —

kocsiszin, istálló,

f. évi május hó 1-től kiadó.

Értekezhetni ugyanott a ház mesternél.



**Szőlőlugast** ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskotály és más édes szőlőkkel. — A szőlő hazánkban mindenütt megterem s minso oly ház, melynek fala mellett a legeszkélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekobb díszé, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem. — A fajok ismertetésére vonatkozó, szines fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, a ki címöt egy levelezőlapon tudatja

Czim: Érmelléki első szőlőültvénytelep, Nagykágya, u. p. Székelyhid.

## Kiváló szerencse Töröknel!

Felülmulhatatlanul kedvez főárudánknek a szerencse. Rövid idő alatt 15 millió korona nyereségnél többet fizettünk ki nagyrabecsült vevőinknek; csak a legutóbbi időben is

a legnagyobb nyeresémet és pedig: a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080. sz. sorsjegyre,

a 100.000 kor. főnyer.-t a 74366. sz. sorsj.-re	a 80.000 kor. főnyer.-t a 83061. sz. sorsj.-re
a 100.000 " " az 52528. " " a 70.000 " " a 81161. " "	
a 100.000 " " a 94789. " " a 70.000 " " az 5498. " "	
a 90.000 " " a 109789. " " a 60.000 " " az 51613. " "	
a 90.000 " " a 83610. " " a 60.000 " " a 76347. " "	
a 90.000 " " a 92787. " " a 50.000 " " a 4036. " "	

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyeresémet.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott osztálysorsjátékban újból

**110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeresemény** jut és összesen egy hatalmas összeget,

**— 14 millió 459.000 koronát —**

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben

**— 1.000.000 korona. —**

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeresemény 400.000, 1 a 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000, 2 a 60.000, 1 a 50.000, 1 a 40.000, 5 a 30.000, 3 a 25.000, 8 a 20.000, 8 a 15.000, 36 a 10.000 korona és még sok egyéb: összesen 55.000 nyeresemény és

**jutalom 14.459.000 korona összegben.**

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

1/8 eredeti sorsjegy frt	—75	vagy korona	1.50
1/2 " " " "	3.—	" " "	6.—
1/4 " " " "	1.50	" " "	3.—
1/1 " " " "	6.—	" " "	12.—

A sorsjegyeket utánvétellel, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

**f. évi április hó 17-ig**

bizalommal hozzánk beküldeni.

## TÖRÖK A. és TSA

BANKHAZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főárudánk osztálysorsjáték üzletei:

Központ: **Teréz-körut 46/a.** I. fiók: **Váci-körut 4/a.**

II. fiók: **Muzeum-körut II/a.** III. fiók: **Erzsébet-körut 54/a.**

Rendelőlevél levágandó! **TÖRÖK A. és Tsa bankháza BUDAPEST.**

Kérek részemre.....I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....korona összegben } utánvételezni kérem }  
 } postautalvánnyal küldöm }  
 } mellékelem bankjegyekben (bélyegekben) } A ne a tetsző tölendő!

Pontos cím:

### BR

Szorosan

Minden e szorosan számokk vannak t ku és tu

Csak n minősé

Mivel az emelkedő előtt na táron lév

- Pamut 23 m
- Liliom 23 m
- Lenimitt 23 m
- Orsóvá 1 vég
- Liliom 23 m
- Liliom 23 m
- Rumbu 41 1/2
- Orsóvá 1 vég
- Liliom lepedő
- Damasz mőte
- Szines
- Cérna
- Nanki
- Schiff mét
- Mosott
- Liliom kaln

### Teljes

- Fulár
- Moir
- Sikos
- Ango
- Dupl béles
- Glori
- Pong
- Duel mé
- Luiz
- Beng
- Kefe
- Tric
- Pat
- Orso
- Kor
- Org
- Feg
- Vid

# BRAUNFELD SÁNDOR

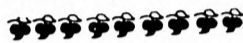
## Szorosan szabott árak!

Minden egyes cikkben a szorosan szabott árak számokkal - láthatóvá vannak téve, miáltal alku és túltízetés ki van zárva.

Csak megbízható, jó minőségű áruk! —

uri- női- divat- és kelengyeáruháza

**MISKOLC**  
Széchenyi-utca 49.



## Szorosan szabott árak!

Minden egyes cikkben a szorosan szabott árak számokkal - láthatóvá vannak téve, miáltal alku és túltízetés ki van zárva.

Csak megbízható, jó minőségű áruk! —

Mivel az összes rőfös és rövidáru cikkek árai napról-napra emelkedőben vannak és nekem sikerült még az árak emelkedése előtt nagyobb bevásárlást eszközölni, tehát képes vagyok a raktáron lévő összes áruimat jutányosan, még a régi olcsó árban eladni.

Pamut Rumburgi vászon 1 vég 23 méter	4-50 frt
Liliom vászon erős szálu 1 vég 23 méter	6- frt
Lenimite vékony szálu, 1 vég 23 méter	6- frt
Orsóvászon, szépségi gyártmány 1 vég 23 méter	6-50 frt
Liliom vászon vastagszálu 1 vég 23 méter	6-50 frt
Liliom vászon vékonyszálu 1 vég 23 méter	7-50 frt
Rumburgi vászon valódi 1 vég 41 1/2 méter	26-50 frt
Orsóvászon 3/4 széles lepedőkre 1 vég 14 méter	8- frt
Liliom vászon 1/4 széles paplan-lepedőre 1 méter	95 kr.
Damaszt gradli ágyneműekre 1 méter	34 kr.
Színes kanavász 1 v. 23 m. 5 frt	
Cérna kanavász 27 7/10 1 v. 9 frt	
Nankin tollhuzat 1 v. 23 m. 6-90 frt	
Schiffon D minőségű 1 vég 23 méter	5-60 frt
Mosott Madepolán 1 v. 23 m. 6-90 frt	
Liliom Satin, alsó nadrágokra alkalmas 1 vég 23 méter	920 frt

Kasmir vagy szövöt paplan 1 darab	2-50 frt
Clott paplan minden színben 1 darab	3-60 frt
Duches paplan minden színben 1 darab	8 frt
Atlas selyem paplan minden színben 1 darab	10 frt
Flanell takaró különféle színben 1 drb	1-60 frt
Gyapju takaró különféle színben 1 darab	6-50 frt
Burett ágygarnitúra	8-50 frt
Gyapju ágygarnitúra	18 frt
Valódi Plüsch ágygarnit.	32-50 frt
Matrac kolme, dupla széles, 1 méter	65 kr.
Szöv. függöny egy ablakra	2 frt
Gobelin függöny egy abl.	10 frt
Csipke függönyök és storok	15 frt
Len damaszt étkező teríték 6 személyre	3-20 fr.
Len damaszt törülközők tucatja	4-20 frt
Damaszt ajour kávék teríték minden színben, 6 személyre	275 frt

**Teljes menyasszonyi kelengyék 100 ftról 1000 frtig.**

Fulárd bélés mtrje	12 kr.
Moire bélés mtrje	18 kr.
Sikos derék bélés mtrje	24 kr.
Angol derék bélés mtrje	26 kr.
Duplaszéles moire bélés mtrje	28 kr.
Gloria selyem méterje	55 kr.
Pongis selyem méterje	80 kr.
Duches selyem méterje	110 kr.
Luizin selyem méterje	120 kr.
Bengalin selyem mtrje	120 kr.
Kefe alj zsinór	4 kr.
Tricot izlap párja	6 kr.
Patent kapocs duccatja	6 kr.
Orsó ezérna	275 mtrés 9 kr.
Korona selyem	50 mtrés 2 kr.
Organtin bélés mtrje	10 kr.

Székeshérvári Felmayer-féle Levantinok méterje	30 kr.
Óbudai festett cartonoknak méterje	30 kr.
Cosmanosi Cretonok különféle színekben méterje	32 kr.
Francia ajour batistok különf. színekben méterje	45 kr.
Liberti selyem batistok simák mind. színben mtrje	45 kr.
Francia selyem batistok különféle színekben mtrje	50 kr.
Duchossok (selyem utazati) különf. színekben mtrje	50 kr.
Atlas satin különféle mintákban méterje	35 kr.
Franchisek ing-creton különféle mintákban méterje	32 kr.
Gyapju kelmék különféle mintákban méterje	55 kr.
Francia delinek különféle mintákban méterje	65 kr.
Női gyapju ruhakelmék 120 cm. sz. min. szinb. mtrje	3-50 frt
Luszterek 120 cm. sz. minden színben méterje	3-20 frt
Kamgarn gyapjukelmék minden szinben méterje	3-50 frt
Duchoss gyapju kelmék 140 cm. sz. mind. szin.	3-50 frt
Fekete ruhakelmék 140 cm. széles	65-4-50 frt

Pérfing, színes, sima mellü	1-30
Férfi ing redés mellü	1-50
Pérfing angol Oxfordból	1-30
Pérfing RR sima	2-25
Pérfing DD redés v. piké mel.	2-25
Pérfing francia cretonból	2-
Alsó nadrág cöperből drbja	—65
Als. nadrág Schroll satenből	—90
Alsó nadrág ném. v. francia szabás igen finom	1-20
Alsó nadrág selyem himzössel	1-40
6 drb fehér zsebk. madepol.	80 kr.
6 db zsebkendő színes széllel	1-50
Vászon zsebk. 1-50	
Battist zsebkendő ajour széllel	6 darab 120
Pérfingallér 5-szörös	1-10
Közelök, fehér v. színes 5-szörös	6 pár 1-80
Nyakkendők 20-tól	1-50-ig

**Fegyházban kötött női-, férfi- és gyermek-harisnyák meglepő olcsó árakban.**

Vidéki megrendelések 10 frton felül portómentesen eszközöltetnek, meg nem felelő áruk visszavételnek.

## BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK Miskolczon

Olcsó kamatos, félévi egyenlő részletekben törlesztendő jelzálogos kölcsönök.

A pénzpiacz jelenlegi viszonyai alapján **olcsó kamat mellett** oly jelzálogi kölcsönöket is engedélyezünk, melyek **10 vagy 15 év alatt egyenlő félévi részletekben lesznek visszafizetendők.**

Ezen kölcsönök előnye az, hogy **nem záloglevelekben, hanem készpénzben adatnak**, hogy a visszafizetés aránylag rövid időre szabatik és hogy a **tőke és kamat egyidejűleg törlesztetik.**

Kiválóan alkalmasak a kisgazdálkodóra, a ki kiadásait a **mindig egyenlő törlesztési részletek számbavételével pontosan** megállapíthatja és aki nem kénytelen 10 vagy 15 évnél hosszabb időn át a jelzálog terhét viselni.

Az ingatlanokon levő terheket — ha lehet, bélyeg- és illetékmentességgel — convertáljuk. A kölcsönök tetszés szerinti összegben engedélyeztetnek. Legkisebb kölcsönösszeg 500 korona.

Értesítéssel szívesen szolgálunk. A kölcsön-engedélyezés szó- vagy írásbeli kívánatra folyamatba tétetik.

A Borsod-Miskolczi Hitelbank Miskolczon.

## Eladó ház.

Urak-utca 19-ik számú ház nagy udvar és kerttel

szabad kézből eladó.

Értekezhetni ugyanott.

!! Ügynökök kizárva !!

Egy 2 lóerejű

használt, de teljesen jó karban lévő

**gázmotor**

**eladó.**

Bővebb felvilágosítás a kiadóhivatalban nyerthető.

**Tavalyi termésű, tisztán kezelt**

**Fehér és Siller bor**

**1 liter 64 fillér**

**SZLAVKOVSKY KÁROLY** fűszerkereskedésében

Városháztér és Kun-József-utca sarkán.

Levelező-lapon történt megrendelések 5 üvegen

felül házhoz küldetnek.

Gyár NYERGES-UIFALU (Esztergom m.) Sürgőnyezim: Eternit Budapest. Telefon 12—92. Gyár: VÜCKLABRUCK (Felső-Ausztria.)

# ETERNIT-PALA AZBESZT-CEMENT-PALA

HATSCHÉK LAJOS SZAB.

El. usztitha:atlan, könnyü, tetszetős, o csó és tüzálló tető-fedőanyag.  
**ETERNIT MÜVEK HATSCHÉK LAJOS BUDAPEST, VI., Andrassy-ut 33.**  
 Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsi rakomány. — Kérjen ismertetést.

Hirdetések jutányos áron felvétetnek.

**F. Missler Bremen**



## A „KAISER“ hajók:

Kaiser Wilhelm II. 215 méter hosszú. || Kaiser Wilhelm der Grosse, 198 méter hosszú.  
 Kronprinz Wilhelm, 202 méter hosszú. || Kaiserin Maria Terezia, 166 méter hosszú.

Jenti hajókkal juthatni  
**6-7 nap alatt Bremenből New-Yorkba.**

Indulás keddi napon.

Ezen »KAISER«-hajók csakis Bremenből indulnak. Aki »KAISER«-hajóval kíván utazni, bátran és minden akadály nélkül utazhat, mert azt betiltani senkinek nem áll jogában. Már otthon határozza el magát mindenki, hogy mely irányt fog utazni és ezen elhatározásáról ne hagyja magát senki által lebeszélni vagy félrevezetni. Mindenkinek szabadakarátában áll arra utazni, amerre akar. Hátján való helyről azonban előre kell gondoskodni és annak biztosítására jóelőre és czímemre 20 korona előleget beküldeni.

**Missler F. Bremen,**  
 Bahnhofstrasse 30. Bankház és közlekedési vállalat.

Bremenből Amerikába „Kaiser“-hajóval 140 koronáért, postahajóval 120 koronáért.

## Szelényi és Társa

könyvnyomdája és könyvkötészetében  
 Széchenyi-utca 34. szám. (A színházzal szemben)

bármily könyvnyomdai munkák: lakadalmi és béli meghívók, körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, zárszámadások, táblázatok, kimutatások, művek, levélpapír és borítékok, czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkék, névjegyek és itt fel nem sorolt egyszerű avagy több színben nyomandó munkák a legjutányosabb árak mellett és a legcsinosabb kivitelben készülnek.

Iskola-könyvek félévazon kötése 20 fillértől feljebb.

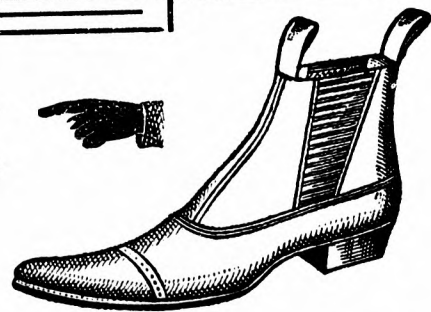
1000 munkást és hivatalnokot alkalmazunk temesvári gyárunkban.

## Mindenfelől dicsérik

kiválóan olesó cipőáruinkat!

Formás, csinos lábbeli minden idényre.

Ujdonságokat állandóan és nagy készletben raktáron tart.



Férfi fűzős cipő, igen erős bőrből	frt 3—
Női cugos cipő, tartás és szolid munka	2-25
Női fűzős cipő, barna, igen elegáns és csinos	2 80
Női gombos cipő, fekete és barna	3—

„TURUL“ cipőgyár r. t. főraktára

MISKOLC, Széchenyi-utca 39. sz. (Horváth-szálló.)

90 főraktárt tartunk fenn a bel- és külföldön.

Heti gyártás 15.000 pár cipő.